

Pirnesposti 2009

Arttu Pirinen

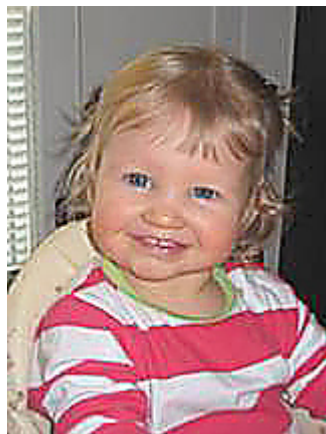
Iris Pirinen

Jadessa Kumpulainen

Josefine Gustafsson

Nelli Kuosa

Noah Rajala

Taika Toivanen

Tobias Gustafsson

Viivi Kumpulainen

PIRNESPOSTI 2009

Puheenjohtajan tervehdys

Yhteisöllisyys on tärkeää. On perhe-, suku-, leikki-, koulu-, työ-, ammatti-, harrastus- ym. yhteisöjä. Jokainen meistä kuuluu elämänsä aikana useisiin yhteisöihin ja usein moniin yhteisöihin samanaikaisesti. Hyvin toimivat yhteisöt ja yhteisöllisyys antavat yhteenkuuluvuuden ja turvallisuuden tunnetta, vahvistavat yksilön identiteettiä sekä edistävät hyvinvointia ja oppimista. Yhteisöllisyys voi olla merkittävä voimavaro, joka auttaa selviytymään paremmin elämän vaikeuksista ja kriiseistä. Terve yhteisö ei ole sisänpäin lämpiävä. Se on avoin, vuorovaikutteinen ja verkostoituva.

Meidän sukuyhteisömme tarkoituksena on suvun vaiheiden ja historian selvittämisen lisäksi vaalia suvun perinteitä ja edistää suvun jäsenten yhteenkuuluvuutta. Tehtävä edellyttää osallistuvaa viestintää.

Sähköinen viestintä – sähköposti ja omat nettisivut – on nykyaikaa, mutta ei riittävä, jotta kaikki sukuyhteisömme jäsenet tulisivat tasapuolisesti huomioonotetuiksi. Tämä nyt sukukousten välissä julkaistava, toistaiseksi vielä vaatimaton tiedotuslehtinen toivottavasti aktivoi lisää varsinkin nuorempia sukuumme kuuluvia liittymään yhdistyksen jäseniksi, osallistumaan ja siten edistämään toimintamme kehittämistä entistä paremmin eri ikäryhmät huomioonotettavaksi yhteisöksi. Lehtisen sisältö on tässä vaiheessa vielä paljolti samansisältöinen kotisivujen kanssa. Suvun juurien selvittäminen toi esille uutta ja yllättävääkin tietoa, josta lehdesä nyt kerrotaan. Suvun senioreiden kertomukset ja tarinat valottavat meille heille niin merkittäviä kokemuksia. Eläytymällä näihin juttuihin voimme laajentaa ymmärrystämme elämästä aiempina vuosikymmeninä. Merkkipäiviään tänä vuonna viettäville henkilöille haluamme osoittaa kunnioittavat tervehdyksemme ja onnittelumme.

Nuorisossa ja lapsissa on myös sukuyhteisömme tulevaisuus. Näitä tulevaisuuden toivoja on sukukirjamme julkaisun jälkeen syntynyt runsaasti. Osa näistä päivänsteistä tervehtii meitä jo lehden kannessa ja osa on saanut nimensä päivänseleluetteloon. Jos jonkun nimi puuttuu, niin saatattehan sen tietoomme.

Olemme sukuna varsin pieni ja sukuyhteisönä vielä nuori. Jotta pystymme tarjoamaan mielenkiintoisia kokemuksia ja elämyksiä, tarvitsemme lisää maksavia jäseniä ja aktiivisia osallistujia. Sääntömme sallivat kenen tahansa kiinnostuneen liittymisen yhdistykseemme. Muutamat Haapaveden Pirneksistä ovat sen jo tehneetkin. Moninaisuus on luovuuden lähde. Yhteisyydessä on voimaa ja yhteisyydestä sitä saa.

Heinolassa 21.5.2009

Unto Pirnes

Sisältö:

Puheenjohtajan tervehdys	2
Merkkipäiviä	3
Hallituksen kuulumisia	3
Uutta tietoa sukumme juurista	4
Tarinoita sukumme jäsenistä	7
Haaste kaikille suvun jäsenille	10
Pirpana-äänestys käynnistyy	10
Sukuvaakunan kertomaa	10
Muistoja kesän 2008 sukutapaamisesta	11
Mikä ihmeen sukuyhdistys?	14

Pirnesposti on Karjalan Pirnekset ry:n jäsenlehti. Kädessäsi oleva numero on julkaistu Lahdessa kesällä 2009 ja sen on painanut N-paino. Kesän 2009 numero on poikkeuksellisesti jaettu kaikille suvun jäsenille, joiden osoitteet ovat tiedossamme. Toimitustyöstä huolehtivat Marja ja Unto Pirnes. Lisää tietoa sukuseurastamme ja sen toiminnasta löydät seuramme nettisivuilta: <http://suvut.genealogia.fi/karjalanpirnekset/>

MERKKIPÄIVIÄ

Pyöreitä vuosia:

90 vuotta

* Mirjam Björkas 20.6.2009

80 vuotta

* Benjam Gröhn 27.7.2009

75 vuotta

* Elma Kämäräinen, 20.8.2009

* Elli Rangborg 15.10.2009

70 vuotta

* Irma Kaitanen 30.3.2009

* Sirkka Volmanen 28.8.2009

* Pauli Pirnes 29.8.2009

* Leena Lindencrona 16.10.2009

60 vuotta

* Iris Vesterinen 16.4.2009

* Tuula Haapsaari 21.5.2009

* Keijo O. Pirnes 12.6.2009

* Raili Mäkinen 24.9.2009

* Georg Björkas 8.10.2009

50 vuotta

* Tuula Koskela 6.7.2009

* Mirja Haapsaari 13.7.2009

* Merja Haapsaari 13.7.2009

* Satu Salmi 19.8.2009

Smaragdihääpäivä (55 vuotta)

* Helga ja Benjam Gröhn

21.8.2009

Kultahääpäivä (50 vuotta)

* Rauni ja Unto Pirnes 19.6.2009

* Teija ja Jukka Lehtinen

5.9.2009

* Taimi ja Aimo Pirnes 6.12.2009

Pieniä päivänsäteitä:

Kuva lehdessä

* Arttu Emil Tapio Pirinen,

s. 27.1.2006

(Katja ja Tapio Pirinen)

* Iris Aino Olivia Pirinen,

s. 27.10.2008

(Katja ja Tapio Pirinen)

* Jadessa Lumi Jasmina Kumpulainen, s. 4.4.2008

(Marika ja Tomi Kumpulainen)

* Josefina Linea Elisabeth

Gustafsson, s. 3.2.2005

(Maria ja Matts Gustafsson)

* Nelli Amanda Kuosa,

s. 8.1.2008 (Kati ja Toni Kuosa)

* Noah Benjam Rajala,

s. 17.7.2007

(Sabina ja Timo Rajala)

* Taika Sole Susanna Toivanen,

s. 24.9.2006 (Suvi Pirnes-

Toivanen ja Teemu Toivanen)

* Tobias Axel Ludvig

Gustafsson, s. 25.4.2007

(Maria ja Matts Gustafsson)

* Viivi Camilla Kumpulainen,

s. 26.9.2006

(Marika ja Tomi Kumpulainen)

* Venla Katariina Patovirta,

s. 28.9.2008

(Marja ja Juha Patovirta)

muita

* Aada Sofia Pirnes, s. 5.5.2006

(Maija Holm ja Mikko Pirnes)

* Arttu Aleksanteri Nikula,

s. 16.8.2006 (Iris ja Pasi Nikula)

* Pyry Pieta Haapsaari,

s. 6.9.2006

(Mira ja Kimmo Haapsaari)

* Kaspero Niko Tobias Ahola,

s. 24.11.2006

(Pirita ja Markku Ahola)

* Chloe de Decker, s. 22.2.2007

(Katja ja Oliver de Decker)

* Noora Eveliina Haapsaari,

s. 5.3.2007

(Jonna ja Juha-Matti Haapsaari)

* Julia Joseffina Helin,

s. 29.3.2007

(Jenni Mäntynen ja Henry Helin)

* Santeri Ilmari Tapio Nihtilä,

s. 2.4.2007

(Leila ja Antti Nihtilä)

* Ella Mirjami Eeva, s. 28.8.2007

(Marleena Häkkinen ja Rauno

Eeva)

* Maija Ilona Haapsaari,

s. 19.9.2007

(Satu ja Pasi Haapsaari)

* Lumia Puranen, s. 2.10.2007

(Joanna ja Teijo Puranen)

* Ella Karoliina Näätänen,

s. 8.12.2007 (Hanna Mari ja

Markku Näätänen)

* Henna Leena Johanna Ahola,

s. 27.12.2007

(Pirita ja Markku Ahola)

* Vivian Viktoria Pirnes,

s. 11.2.2008

(Jenni ja Raine Pirnes)

* Niklas Patrik Mikael Pirnes,

s. 21.4.2008

(Sini Pirnes ja Kaj Olander)

* Iida Madilta Pirnes,

s. 28.4.2008

(Maija Holm ja Mikko Pirnes)

* Eetu Nestor Ruohoranta,

s. 21.7.2008

(Mia ja Marko Ruohoranta)

* Lotta Susanna Haapsaari,

s.31.8.2008

(Jonna ja Juha-Matti Haapsaari)

* Sisu Santeri Haapsaari,
s. 1.9.2008
(Mira ja Kimmo Haapsaari)

* Emilie Julia Vilppula,
s. 10.9.2008
(Anna ja Tommi Vilppula)

* Neela Aamu Amanda
Silvennoinen, s. 29.11.2008
(Outi ja Tomi Silvennoinen)

* Noora Viktoria Ajoviita,
s. 3.12.2008
(Satu ja Mikko Ajoviita)

* Toivo Emil Aleksis Kivelä,
s. 6.12.2008
(Teea Pirnes-Kivelä ja
Johannes Kivelä)

* Ronja Angelina Koski,
s. 1.2.2009
(Johanna ja Tero Koski)

* Nea Julia Helminen,
s. 26.2.2009
(Piia ja Harri Helminen)

Jos huomasit omien tai läheistesi tietojen puuttuvan tai olevan virheellisiä, ilmoitathan asiasta pikimmiten lehden toimitukseen, jotta saamme tarvittavat korjaukset tehdyksi Karjalan Pirnesten sukupuuhun.

PIRPANA-ÄÄNESTYS KÄYNNISTYY

Valitsemme tänä vuonna ensimmäistä kertaa vuoden Pirpanan. Jos lapsesi on vuonna 2006 tai sen jälkeen syntynyt Pirnes-suvun jäsen, voit osallistua äänestykseen lähettämällä hänestä meille edustavan otoksen. Tarkemmat osallistumis- ja äänestysohjeet löydät Karjalan Pirnekset ry:n kotisivulta <http://suvut.genealogia.fi/karjalanpirnekset/>. Kuka mahtaa olla eniten lukijoita hurmaava pirpana.

Venla Patovirta (8 kk)

Hallituksen kuulumisia

Vuoden 2009 ensimmäinen kokous pidettiin 21. helmikuuta Lahden aikuiskoulutuskeskuksessa. Yllä olevaan esittäytymiskuvaan kokoontuivat kaikki läsnä olleet hallituksen jäsenet: Pentti (vas.), Asko, Marja, Raila, Unto, Pirjo, Eeva, Irma ja Arja. Hallituksen toimintaan kävi tutustumassa myös Irman pojantytär Katarina (6 v.). Joukosta puuttuu Keijo, joka tällä kertaa ei päässyt saapumaan paikalle.

Kokouksessa käsitellyt asiat:

Yhdistyksen toiminta ja talous vuonna 2008

1. Sukukokouksen ja retken jälkiarviointi
Todettiin, että kokonaisuus onnistui ilmeisen hyvin. Paikalla oli yli 60 suvun jäsentä ja retkelläkin miltei 30. Palaute on ollut positiivista.
2. Kotisivujen toimivuuden arviointi
Päätettiin lisätä sivuille joitakin päivityksiä (mm. sukutaulut ja uutta tietoa jäsenmaksuista).
3. Sukutunnuksen arviointi
Suurin osa pöytäviireistä on myyty ja muutenkin tunnukselta tulleet kommentit ovat olleet myönteisiä. Päätettiin alkaa ideoida lisää suvun tunnuksella varustettuja tuotteita.
4. Vuoden 2007 verotus ja tilinpäätöksen muutos
Vuoden 2007 verotusta koskevan oikaisupyynnön käsittely Sisä-Suomen verovirastossa on vielä kesken, joten asiaan palataan myöhemmin.
5. Vuoden 2008 tilinpäätös ja sen vahvistaminen
Unto esitteli vuoden 2008 toimintakertomuksen. Arja esitteli vuoden 2008 tuloslaskelman ja taseen. Vahvistettiin vuoden 2008 tulos, joka on 266,45 € alijäämäinen. Päätettiin tasata alijäämä sitä varten edellisellä toimintakaudella tehdystä varauksesta. Unto pyytää tilintarkastajan lausunnon. Arja huolehtii veroilmoituksen jättämisestä.

Tulevan toiminnan suunnittelu

1. Vuoden 2010 sukukokouksen alustava suunnittelu
Käytiin keskustelua seuraavan sukukokouksen paikasta. Pääkaupunkiseutu sai runsaasti kannatusta. Koottiin myös ohjelmaideoita järjestelytiimin tulevan työn tueksi. Eniten kannatusta saivat arpajaiset, luennot, erilaiset kilpailut ja näyttelyt sekä musiikki ja liikunta. Erityisesti suvun nuoria pitäisi saada innostumaan toiminnasta.
2. Uutta tutkimustietoa sukumme juurista
Unto esitteli viimeaikaisen tutkimustyönsä tuloksia. Kantaisällemme Pekka Matinpoika Pirneskoskelle on löydetty uusia esipolvia nimellä Laukka. Samalla on löytynyt ainakin yksi todistettava sukuyhteys Haapaveden Pirneksiin. Päätettiin toivottaa kaikki halukkaat Haapaveden Pirnekset tervetulleiksi mukaan sukuseuramme toimintaan.
3. Tutkimus- ja perinnetiedon kerääminen ja tallentaminen
Todettiin perinnetiedon keräämisen jääneen viime aikoina vähälle huomiolle. Päätettiin panostaa jatkossa aiempaa enemmän tarinoiden ja muun sukuperinteen kokoamiseen.
4. Tiedottaminen ja julkaisutoiminta
Palautteesta päätellen nettisivut eivät tavoita kaikkia sukuseuramme jäseniä. Tiedonsaannin tehostamiseksi päätettiin ryhtyä julkaisemaan verkkosivuston rinnalla nykyistä laajempaa lehteä tai sukutiedotetta ainakin niinä vuosina, jolloin sukukokousta ei järjestetä. Koottiin ideoita kevään 2009 tiedotetta varten.
5. Sukutuotteet
Keskustelussa uusista sukutuotteista nousivat esille ainakin pinssi, postimerkki ja sukutauluihin pohjautuvat julisteet. Päätettiin kartoittaa eri tuotteiden hankintakuluja seuraavaan kokoukseen mennessä.

Vuosien 2009 ja 2010 talouden suunnittelu

1. Jäsenmaksujen perintä ja tulojen ennakointi

Laadittiin tulo- ja menoarvio vuodelle 2009 sekä päätettiin menossa olevan toimintakauden (= sukukokousten 2008 ja 2010 välinen aika) jäsenmaksujen perimisestä. Jäsenmaksu tältä kaksivuotiskaudelta on sukukokouksen vahvistama 15 euroa ja maksun eräpäivä 30.9.2009. Jäsenmaksulomakkeet lähetetään kevään 2009 Pirnespostin liitteinä.

2. Verosuunnittelu

Päätettiin noudattaa tilintarkastajan suositusta eli kirjata jatkossa mahdollinen ylijäämä varaukseksi seuran tulevaa toimintaa varten.

Muut asiat

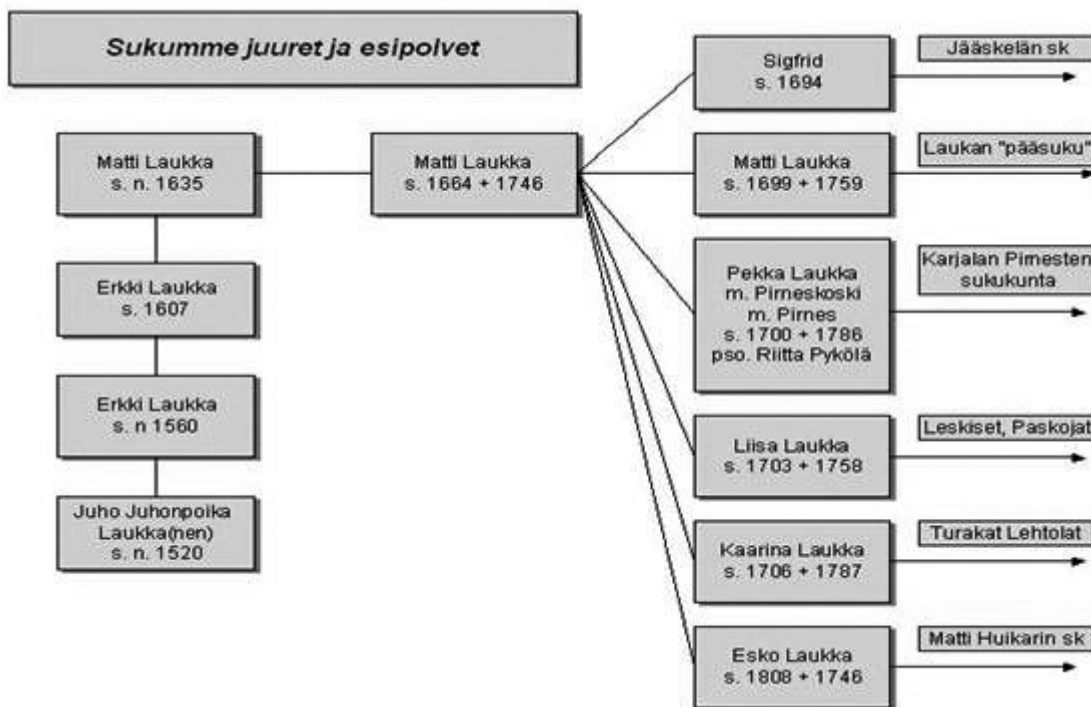
1. Kuulutko sukuuni -tapahtuma

Eeva kertoi hallitukselle lokakuussa 2009 Vantaalla järjestettävästä Kuulutko sukuuni -tapahtumasta. Unto ja Eeva lupautuivat edustamaan seuraamme tapahtumassa.

2. Valokuvia kesän tapahtumista

Katsottiin Eevan ja Tommi Pirneksen otoksia viime kesän sukukokouksesta ja kotiseuturetkeltä. Päätettiin julkistaa ainakin osa niistä kuvagalleriana seuran kotisivuilla.

Uutta tietoa sukumme juurista

Sukututkimus on kiehtovaa puuhaa, joka tarjoaa älyllisiä haasteita ja löytämisen iloa. Sitkeys sekä hyvä yhteistyö asiantuntijoiden ja samaa seutua tutkivien kanssa edesauttaa hyviin tuloksiin.

Pekka Matinpöika Pirnes, ent. Pirneskoski, nimettiin meidän Karjalan Pirnesten kantaisäksi perustuen ennen sukukirjan kirjoittamista tutkittuun tietoon. Hänen puolisonsa eli kantaäitimme oli Riitta Niilon-tytär Pykölä. Pekka oli Oulaisten Matkanivan Pirneskosken talon haltijana vuosina 1728–1742. Perhe muutti Pyhäjokivarresta Kiteelle keväällä 1744 asettuen asumaan Matkaselän kylään. Pekka oli perustamansa Pirnelän tilan isäntä kuolemaansa vuoteen 1786 saakka.

Kantaisämme esipolvien ja sukumme syvempien juurien selvittämisessä oli lähtökohtana tieto Pohjanmaalla aiemmin yleisestä käytännöstä, jonka mukaan henkilön sukunimi saattoi muuttua – ja useimmiten myös muuttui – kun hänestä tuli uuden talon haltija. Henkilö saattoi kantaa elämänsä aikana useita sukunimiä. Näytti selvältä, ettei kantaisällämme ole yhteyttä Pirneskosken talon aiempiin haltijoihin. Perh-

tyminen naapuripitäjän Haapaveden kirkonkirjoihin ja taloluetteloihin synnytti aavistuksen, että hänellä saattaisi pikemminkin olla yhteys Haapajärven kylän Lehtolaisen ja Mieluskylän Laukan taloihin.

Oivallus, yhteistyötä ja löytöjä

Viime vuoden lopulla tein ratkaisevan oivalluksen. Varsin yleinen käytäntö aiempina aikoina oli se, että vanhimmat lapset saivat vanhempiensa isän ja äidin nimen ja yleensä vielä niin, että vanhin poika sai isänsä isän nimen. Kantaisämme vanhin tiedossa oleva poika oli kuitenkin nimeltään Pekka (s.1727) ja seuraava Niilo (s. 1730) äidin isän mukaan. Vanhimmat tyttäret olivat Maria ja Marketta, joten toinen niistä olisi ehkä isän äidin ja toinen äidin äidin nimi. Kantaisämme isän nimeä ei lasten nimissä Oulaisten kirkonkirjojen mukaan ollut, joten päätin tarkistaa Haapaveden syntyneistä, olisiko siellä mahdollisesti syntynyt Pekalle ja Riitta Niilontyttäreille Matti-nimistä poikaa. Heti osui. Pekka Matinpoika Laukka (Laucka) ja Riitta Niilontytär olivat saaneet Matti-nimisen pojan 2.1.1725!

Otin yhteyttä haapavetiseen sukututkijaan Jari Laukkaan. Hän on tehnyt varsin perusteellista selvitystä Laukan suvusta. Lisäksi Paavo Jussila on tehnyt Laukan suvusta 1500-luvulle ulottuvan selvityksen, joka sisältää talojen haltija- ja verotustietoja. Pian selvisi, että kantaisämme isä oli 1664 syntynyt ja 12.2.1746 kuollut Matti Matinpoika Laukka ja äiti Marketta Pekantytär Koivu (s.1671 ja kuollut 3.3.1766). Kävi selväksi, että kantaisämme Pekka oli saanut nimensä äitinsä isän mukaan ja vastaavasti hänen vanhin tyttärensä Marketta oli saanut nimensä Pekan äidin mukaan.

Pekan isä Matti Matinpoika oli naimisissa kolme kertaa. Hänen ensimmäinen puolisonsa oli Marketta Mikontytär Haapajärven kylän Lehtolaisen talosta. Matti sai vävyksi tultuaan talon isännöyden vuosiksi 1688–1707. Sen ajan hän kantoi nimeä Lehtolainen (Lechtola). Ensimmäinen puoliso kuoli esikoispoika Sigfridin syntymän jälkeen. Toisen puolisonsa kanssa Matti ei ehtinyt saada lapsia. Kolmannen puolison, Marketta Pekantytär Koivun, kanssa hänet vihittiin 20.2.1698. Perheeseen syntyi viisi lasta: Matti 21.3.1699, kantaisämme Pekka 15.11.1700, Liisa 1703, Kaarina 1705 ja Esko 1707. Jari Laukka polveutuu vanhimmasta pojasta Matista!

Kantaisämme isä Matti Matinpoika oli myös yksi Pyhäjoen kihlakunnan lautamiehistä (nämndeman)*. Hän oli Laukan päätalon Mieluskoski 6 (Heikkilä) isäntänä 1707–1738. Tämän jälkeen isäntinä olivat hänen nuorin poikansa Esko (1740–1742) ja vanhin poikansa Matti (1743–1759). Selvitys vahvisti sen, että Matti Matinpoika Laukka oli myös Pirneskosken talon haltija 1724 ennen kantaisäämme ja vielä vuosina 1742–1743 kantaisämme Kiteelle muuton jälkeen.

Aavistukset osuivat oikeaan, arvoitus ratkesi ja palat lokahtelivat kohdalleen. Olin jo aiemmin Haapaveden syntyneiden kirjoja tutkittuani alkanut epäillä, että juuri 15.11.1700 syntynyt Pekka Matinpoika Lehtolainen olisi kantaisämme. Hämmennystä aiheuttivat epävarmuus sukunimestä ja se, että kantaisämme syntymävuodeksi Kiteelle muuttokirjoihin (ja muihin kirkonkirjoihin sen jälkeen) oli merkitty 1698. Toki tiesin, että syntymäaikamerkinnoissa on harvemmin virheitä - myöhemmissä kirjauksissa useinkin.

Lopullinen varmuus ja vahvistus löytyivät kantaisämme isän Matti Matinpojan 18.12.1749 pidetystä perunkirjoituksesta**. Siinä todetaan Matilla olleen Marketta Lehtolan kanssa yksi poika Sigfrid ja Marketta Koivun kanssa edellä mainitut viisi lasta.

Toinen todiste on Haapaveden rippikirja vuodelta 1724. Siinä on lueteltu Matti Laukan perhe. Lapsista kantaisämme Pekka sekä tyttäret Liisa ja Kaarina on yliviihattu, koska he ovat avioituttuaan siirtyneet pois perheestä. Pekka ja hänen puolisonsa Riitta ilmestyvätkin välittömästi tämän jälkeen Oulaisten vanhimman rippikirjan sivulle Matkanivan asukkaina.

Ote Haapaveden rippikirjasta vuodelta 1724

Laukkojen talo- ja sukuhistoriaa

Suur Pyhäjoen historiassa todetaan, että Laukan talon perusti 1594 Juho Olavinpoika. Vanhin Laukka-niminen henkilö on Mieluskoskella asunut Juho Laukka, joka maksoi veroja vuosina 1520–1548. Jussila olettaa, että Laukan suku on tullut Haapavedelle Jääskestä Laukkalan kylästä. Toki muitakin mahdollisia lähtöpaikkoja on. Laukkasia on asunut monilla paikkakunnilla Savossa ja Karjalassa 1400- ja 1500-luvulla: mm. Kirvun Laukkalassa ja Säämingin Laukansaaressa. Joka tapauksessa Laukkojen (Laukkasten) muutto Pyhäjokivarteen liittyy aivan ilmeisesti Kustaa Vaasan 1500-luvulla käynnistämään Pohjanmaan tuolloin vielä asumattomien seutujen asuttamishankkeeseen. Valtaosa Haapaveden vanhoista suvuista on Savosta ja Karjalasta muuttaneita.

Laukan taloja oli Mieluskoskella jo 1600-luvulla kaksi. Kolmas Laukan talo on perustettu 1705. Laukan talot sijaitsevat Pyhäjoelta Savoan johtavan tien varressa. Matkaa Matkanivan Pirneskosken taloihin on vain vajaat 10 km. Laukan talot mainitaan myös kievaritaloina, joten oikeaan taisivat osua riimitykseni sukukirjan lopussa!

Laukan suvusta hahmottuu 1500-luvun loppupuolelta alkaen kaksi varsin selkeää sukulinjaa. Toinen on Lauri Juhonpoika Laukan sukulinja ja toinen Erkki Juhonpojan sukulinja. Kantaisämme kuuluu jälkimmäiseen. Erkki Erkinpoika lienee syntynyt 1607, Matti Erkinpoika noin 1635 ja kantaisämme isä Matti Matinpöika 1664. Jos olemme Jari Laukan kanssa tulkinneet sukujohdon oikein, on kantaisällemme tulut tunnistetuksi viidestä kuuteen esi-isää ja meille nykyisille Pirneksille sama määrä esipolvia lisää. Sukujohtoon täytyy kuitenkin suhtautua tietyllä varauksella, sillä kaikki Laukka-nimen kantajat eivät välttämättä ole alun perin Laukan sukua!

Myös Lauri Juhonpojasta polveutuva sukulinja on mielenkiintoinen. Laurin pojanpojan poika oli Matti Pekanpoika Karvola, ent. Laukka. Hänen poikansa Juho (s. 1720) otti nimekseen Pirnes asuintalonsa Mieluskoski 12 Pirnes (Keskitalo) mukaan. Tästä Haapaveden Pirnes-sukuhaarasta Järvenpääläinen sukututkija Salme Laitinen o.s. Pirnes on tehnyt kattavan selvityksen. Ainakin tämän Haapaveden Pirnes-suvun kanssa meillä siis näyttää olevan yhteisiä esi-isiä!

Selvitys toi esiin myös mielenkiintoista tietoa kantaisämme Kiteelle muuton syistä, mutta siitä kerron myöhemmin erikseen.

Matti Matinpöika Laukan sukukunta

Nimesin jo sukukirjassa kantaisämme isän sukumme ensimmäisen polven edustajaksi. Sukunimi vain tuli väärin kirjatuksi. Lautamies Matti Matinpöika Laukan neljästä pojasta ja kahdesta tyttärestä alkoi kuusi elinvoimaista sukulinjaa, joista yksi on meidän Karjalan Pirnesten sukulinja. Pelkästään meidän tiedostossamme on lähes 2000 henkilöä ja Jari Laukan tiedostoissa useita tuhansia, joten suureksi on koko sukukunta kasvanut.

Syventävä tutkimus on ollut antoisaa. Jariin toteamus yhteistyöstämme on kuvaava: ”Tähtitieteilijät suuntaavat useat kaukoputket eri mantereilta kohti samaa kaukaista taivaankappaletta ja kuvat yhdistämällä saavat selvemmän kuvan kohteesta.”

* Pyhäjoen kihlakuntaan kuuluivat Pyhäjokivarren pitäjät Pyhäjoelta Pyhäjärvelle saakka. Kihlakunnan käräjät oli merkittävä instituutio 1600- ja 1700-luvulla. Tuomarina oli hovioikeuden asessori. Käräjäoikeuden valitsemia lautamiehiä oli 12. Lautamiehet vannoivat lautamiesvalan ja lupasivat hoitaa tehtävää parhaan taitonsa mukaan. Alueidensa edustajina he olivat varsin merkittävässä asemansa ja yhteisössään arvostettuja henkilöitä. Lautamiehet toimivat käräjähaasteiden antajina, katselmusten arvioijina ja rangaistusten toimeenpanon valvojina. He saivat pientä palkkaa ja vapauden kihlakunnan tuomarin verosta. Matti Matinpöika Laukalle maksettiin vuonna 1740 lautamiehen työstä 18 hopeataalaria.

** Luettelot Pyhäjoen seudun perukirjoista, ruotutaloista ja ruotumiehistä löytyvät osoitteesta: <http://koinetti.suomi.net.kojola/index.html>. Laukan ruotu oli yksi Mieluskosken neljästä ruodusta

Tarinoita sukumme jäsenistä

Ester Lahtinen - elämänsä tyytyväinen

Katarina Ester-mummon piirasopissa

Ester Lahtinen on syntynyt Räisälässä, rajantakaisessa Karjalassa, vuonna 1920. Siellä hän vietti lapsuutensa pienasutustilalla. Hän sanoo vieläkin ihmettelevänsä, mikä isän oli sinne tuonut. Isä kävi Räisälästä käsin töissä Uuraassa.

”Muistan valokuvan, jossa oli isäni ja toinen mies, ja molemmilla heillä oli suuret olkatoppaukset takissaan. Lastaustöissä hän siellä kävi, mutta teki myös metsätöitä.”

Vuonna 1935 perhe muutti Käkisalmeen. Siellä isä oli töissä sahalla, ja äitikin meni sinne myöhemmin.

Lapsuudesta Ester muistaa päällimmäisenä asiana maaseutumaisemat sekä sen, että mummon luona oltiin paljon.

”Mummolta olen saanut oppia ja elämänviisautta. Myös käytännön taitoja hän opetti.”

Sota vaikutti luonnollisesti Esterin elämään, niin kuin muidenkin hänen sukupolvensa kuuluvien, mutta ei aivan niin dramaattisesti kuin voisi olettaa. Ester nimittäin pääsi alkavan sodan jaloista pois pari kuukautta ennen sen alkamista. Hän matkusti toiselle puolelle Suomea, Piikkiöön Turun lähelle.

Sotaa pako Ester ei kuitenkaan varsinaisesti lähtenyt. Nuori tyttö kun tuolloin vielä oli, hän ei sano edes ajatelleensa sodan mahdollisuutta vaikka merkkejä siitä olikin nähtävissä.

”Linnoitustöitä jo tuolloin siellä tehtiin, mutta ei nuori tyttö niitä ajatellut.”

Lähdön syy oli paljon tavanomaisempi nuoren ihmisen elämässä: seikkailunhalu ja työn haku. Ester oli mennyt Käkisalmella piikomaan erääseen taloon. Talon rouvan serkku oli karjakkona Piikkiössä ja rouvakin teki lähtöä sinne 5-vuotias poika mukanaan. Rouva houkutteli mukaan myös Esteriä.

”Olin yllytyshullu, ja niin sitä mentiin.”

Matka kävi junalla Viipuriin, sieltä Helsinkiin ja edelleen Turkuun. Ja Turusta taksilla Piikkiöön.

”Olihan se rohkea ratkaisu”, Ester sanoo nyt: ”Mummo oli kyllä vastaan.”

Vuosia menikin, ettei Ester nähnyt perhettään, joka joutui evakkoon Pohjanmaalle. Ester puolestaan meni kahden vuoden päästä naimisiin Piikkiössä. Perheeseen syntyi neljä lasta. Töitä Ester teki karjakkona Piikkiössäkin.

Mutta miten karjalaistytöltä kävi sopeutuminen Varsinais-Suomeen? Luulisi, että ei mitenkään helposti. Mutta ei Esterillä sopeutumisvaikeuksia ollut, mitä nyt murre teetti töitä vähän enemmän. Ehkä sopeutumista helpotti se, että mieskään ei ollut alkujaan paikkakuntalainen, vaan Pohjois-Pohjanmaalta, Nivalasta, sinne muuttanut.

Entä Karjala? Mitä se merkitsee tänä päivänä? Paikat Ester sanoo muistavansa sieltä hyvin. Kerran hän

siellä on jälkikäteen käynytkin, mutta sen enempää paikka ei enää kosketa: ”Kaikki on siellä riipin raapin.”

Tuolla matkalla Ester kävi tutkimassa vanhat paikat, mm. koulun. Koulumuistot tuntuvatkin jääneen elävimmän mieleen. Samalla selviää syy sille, miksi Ester on edelleenkin hyvin terävä ajatuksenjuoksultaan.

”Tykkäsin koulun käynnistä. Olisin tykännyt käydä enemmänkin.”

Elämänsä kulkuun Ester Lahtinen on tyytyväinen. Katkeruutta ei ole jäänyt mistään. Sen sijalla on tyytyväisyys mm. siitä, että lapsilla on asiat hyvin. Nyt hän sanoo leipovansa neljännessä polvessa karjalampiirakoita. Ja käsitöitä hän on aina ollut ahkera tekemään, kuten sukukokouksessa Jouhkolassa huomattiin: myyjäisten käsityöt olivat siellä Esterin tekemiä. Kalastuslangasta hän on tehnyt kirjatut sängynpeitot kaikille lapsille, sisaruksille ja lastenlapsille. Miljoonia silmuja siinä on tullut tehtyä. Mattojakin valtavat määrät.

”On saanut toteuttaa itseään”, sanoo Ester harrastuksistaan, ja tulee sanoneeksi syyn siihen, mitä monet asiantuntijat pitävät elämäntyytyväisyyden ja usein terveydenkin yhtenä keskeisenä tekijänä.

Toivo Gröhnin sotakokemuksia

Toivo Gröhn nuorena miehenä

Elossa olevien sotiemme veteraanien joukko on käymässä pieneksi. Toivo Gröhn on ainoa elossa oleva sotaan omakohtaisesti osallistunut serkkuni. Hän ei ollut vielä 18 täyttänyt, kun jatkosota alkoi. Näin Toivo kertoo:

”Sotani alkoi toisen divisioonan jalkaväkirykmentti 49:n ensimmäisen pataljoonan kolmannen komppanian konekivääriampujana. Lähtö rintamalle tapahtui Viipurin läheltä Riihelästä, mistä jatkoimme junalla Raivolaan ja sieltä Lempaalan Sutelaan.

Haavoituin kolme kertaa, joista pahin oli ensimmäinen. Se tapahtui 9.6.1942. Oli taistelutilanne. Olin konekiväärin puikoissa ampujana ja rippikoulukaveri Ville Käyhkö Kiteeltä yön syöttäjänä. Vihollisporukka oli pellonreunassa. Yhtäkkiä konekivääri lensi käsistäni. Osuma, keskiraskaan tykin ammus, tuli juuri kiväärin piipun alle. Menetin hetkeksi tajuntani. Tajuihin tultuani ajattelin, että rauha on tullut, kun ei mitään kuulu. Ympärillä oli kuitenkin raju mylläkkä ja maa pölysi, joten taistelu jatkui. Oli vain kuulo korvista mennyt. Minähän rupean ampumaan - kuulen tai en - ajattelin, ja nostin aseeni pöydälle.

Otin Villeä olkapäästä kiinni, että aletaanpa ampua. Ei ollut Villestä enää nauhan syöttäjäksi. Oli koko takaraivo pois. Otin Villen pistoolin ja lähdin kävelemään kohti joukkosidontapaikkaa, kun huomasin olevani veressä, eikä kuulo ottanut palatakseen. Käveltyäni vajaan kilometrin tuli omia joukkoja vastaan. Alkoi sairaalareissu: ensin kenttäsairaalaan Vuokselle ja sieltä sotasairaalaan Hämeenlinnaan.

Sairaalasta palasin junalla suoraan rintamalle. Ensin oli pysähdys Parikkalassa. Oli kuuma helteinen päivä. Junassa oli hevosia ja heinävaunuja. Matkasimme heinäpaalien päällä. Junan pysähdyttyä asemalle kiiruhdimme ravintolaan juomaan mehua. Taivaalle ilmestyi 90 viholliskonetta. Mehun juonti jäi kesken. Juoksimme suin päin nokkosia täynnä olevaan pelto-ojaan. Siinä olimme ojassa monessa kerroksessa. Olin alinna pää tarjoilijatyön helmojen alla ja vielä joku kaveri ylinnä. Junan perässä ollut ammusvaunu räjähti. Muutaman metrin päähän ojasta putosi pommii, joka kaatoi suuren männyn. Sirpaleet kuorivat männyn ja leikkasivat yläpuolellani ylinnä olleen miehen kahtia. Veri vain valui selkääni.

Parikkalasta siirryimme Vuoksen rannalle. Neuvostosotilaat olivat jo ylittäneet virran alajuoksulla. Oli pakko ylittää virta veneillä. Virta oli tällä kohtaa kuutisisensataa metriä leveä. Pommitus oli kova. Maanviljelyskoneet möyriivät maata ja vettä. Naapurit suuntasivat konekiväärinsä virtaan. Monet hukkuivat. Lisäksi veneemme vuoti. Kranaatti osui veneen viereen. Vene hajosi ja jouduin veden varaan. Onneksi olimme jo varsin lähellä rantaa. Vettä oli vain kaulaan asti. Kannoin harteillani haavoittunutta kaveriani rantaan. Siinä meni luoti oikeasta käsivarresta läpi. Kaveria ei jätetä, oli periaate. Onnistuin saamaan kaverin rannalle.

Loppuvaiheessa jouduin eversti Karin lähettilääksi, ensin Räisälään ja siitä vielä Imatralle. Sota naapurista vastaan päättyi, mutta ei se vielä minun osaltani loppunut. Tuli lähtö Lapin sotaan. Lopulta 25 %:n invaliditeetti jäi muistuttamaan siitä, mitä nuori mies oli saanut kokea.”

Varsinaisen elämäntyönsä Toivo teki rautateillä mm. konduktöörinä. Eläkepäiviään hän viettää Aune-puolisonsa kanssa Hyvinkään kodissaan.

Urheilijapari Aimo ja Taimi

Aimo Pirnes painimatolla

Kolmanteen sukulinjaan kuuluva 75-vuotias Aimo (Ami) Pirnes lienee sukumme toistaiseksi menestyksekkäin urheilija - kruununa veteraani-ikäluokan maailmanmestaruus lentopallossa kevättalvella 2008. Yhdessä puolisonsa Taimin kanssa he ovat esimerkillisen liikunnallinen aviopari. On ilo nähdä terveyseluisia ja hyväkuntoisia ihmisiä, jotka liikuntaharrastus on yhteiselle ladulle saattanut ja vielä 50 vuodenkin kuluttua yhteisellä ladulla pitänyt.

Aimon urheilu-ura on poikkeuksellisen mittava. Se alkoi jo Alavudella perheen ollessa evakko-reissullaan. Siellä Aimo osallistui 13-vuotiaana kilpailuihin, joissa hän jakoi ensimmäi-

sen sijan 60 metrin juoksussa ja voitti kolmiloikan. Voimiensa tunnossa hän haastoi kilpajuoksuun myös 45-vuotiaan äitinsä, mutta sai harmikseen todeta hävinneensä vanhalle naiselle!

Pyhäsalmele muutettuaan Aimo liittyi heti vuoden 1947 alusta urheiluseura Pyhäjärven Pohtiin. Niinä aikoina Aimon urheiluharrastus oli tosi monipuolista. Yleisurheilua - mukaan lukien kymmenottelu - hän harrasti koko ajan. 17-vuotiaana Aimo aloitti pesäpallon pelaamisen sarjatasolla jatkaen sitä neljännesvuosisadan ajan. Painin, josta tuli Aimon rakkain laji, hän aloitti ennen armeijaan menoa. Seitsemäntoista vuoden aikana hän ehti saada siinä 16 piirin mestaruutta ja voittaa useita kansallisia kilpailuja.

Aimo myöntää olevansa urheiluhullu: hän on edellä mainittujen lisäksi harrastanut ainakin nyrkkeilyä, painonnostoa, jalkapalloa, tennistä, pöytätennistä, koripalloa, sählyä ja hiihtoa. Nyt seniori-ässä Aimo pelaa lentopalloa. Jyväskylän Homenokissa tuli sekä EM- että SM-hopeaa. Oulun Tervalentiksessä tulivat sitten maailmanmestaruus sekä Suomen mestaruus. Aimo taitaa olla fiksumpi kuin monet nykyurheilijat, jotka usein fakkiutuvat yhteen tai pariin lajiin menestyksen nälässään. Monipuolisuudessaan Aimo on erinomainen esimerkki terveestä asenteesta urheiluun ja liikuntaan. Näin harrastus tuo terveyttä, iloa ja nautintoa elämään.

Aimon puoliso Taimi on urheiluinnostuksestaan tunnettua Kangasharjun sukua, jossa on ollut useita tunnettuja hiihtäjiä. Taimi on myös monet suurkisat käynyt voimistelija. Nuorena neitosena hän sananmukaisesti hiihteli Aimon sydämeen. Vai mahtoiko Aimo painia Taimin pään pyörälle? Joka tapauksessa

hääpäivällekään ei meinannut aikaa löytyä tiukan kilpailukalenterin vuoksi. Itsenäisyyspäivältä onneksi löytyi molemmille vapaa ajankohta!

Yhteiset ovat olleet Taimilla ja Aimolla urheilu- ja liikuntaharrastukset. Aktiivisesti he ovat myös osallistuneet urheiluseuratoimintaan Pyhäjärven Pohdissa ja Pyhäjärven Naisvoimistelijoissa, jonka perustajajäsen ja ensimmäinen puheenjohtaja Taimi on ollut. Aimo on tehnyt lukemattoman määrän talkootunteja Pohdin pitkäaikaisena jäsenenä johtokunnassa ja eri jaostoissa: puheenjohtajana, taustatukena, penkkiurheilijana ja ties missä rooleissa.

Sukututkimus innostaa ja lähentää

Keravan seudun sukututkijat valitsivat Salme Laitisen vuoden 2008 sukututkijaksi

Olin teini-ikäisenä Ruotsissa piikomassa eräässä maalaistalossa Västgötlandissa. Talon emäntä innostui myöhemmin sukututkimuksesta. Käydessäni heitä tervehtimässä pyysi hän minua silmikseen kirjastoon tutkimaan kirkonkirjoja mikrofilmeiltä. Kiersimme myös hautausmaita ja vanhoja suvun asuinpaikkoja. Kokemus oli mielenkiintoinen. Jäin miettimään omia sukujuuriani. En tiennyt paljonkaan Pohjois- Pohjanmaalta lähtöisin olevista suvuistani.

Vuosien päästä, eläkkeelle jäätyäni hankin tietokoneen ja sukututkimusohjelman, kävin sukututkimus- ja tietokonekursseja. Nykyisin olen aivan koukussa. Käyn lähes viikoittain kansallisarkistossa tutkimassa kirkonkirjoja karttoja ym. Sukututkimuksen ansiosta olen saanut paljon iloa lähentyneistä sukulaissuhteista.

Isäni puolelta olen Haapaveden Pirneksiä. Suvun kantaisä on Juho Martinpoika Karvola, myöh. Pirnes, s. 1720, lähtöisin Haapaveden Mieluskosken Pirnes/Keskitalosta. Hän oli talon isäntänä v. 1766 – 85. Häntä seurasivat talon isäntinä Erkki Juhonpoika, Juho Erkinpoika ja tämän veljet Erkki ja Heikki. Heikin isännöisyys päättyi 1867. Suku jatkui. Heikin

poika oli Isak s. 1814. Iisakinpoika Heikki Pirnes, s. 28.4.1841 oli vaarini. Hänellä oli kahdesta avioliitosta 15 lasta. Heistä toiseksi nuorin oli isäni Yrjö s. 20.12.1901 Oulussa. ”Uusia” sukulaisia riittää. Serkkujakin on viitisenkymmentä!

Olen tietysti harmitellut, etten vanhempieni eläessä osannut kysellä heiltä sukuasioita. He olivat pularuvuina 1930 luvun alussa joutuneet työn hakuun etelään. Isäni oli ollut Oulussa töissä kenkätehtaassa ja sai niitä töitä Turusta. Minä synnyin 1932 Turussa, ja puoli -vuotiaana tulin perheen mukana Järvenpäähän.

Kansallisarkistossa perehdyin Haapaveden Mieluskylän Pirnestalojen (Keskitalo 12, Kanala 13 ja Kärki 14) sijaintiin. Tuntui sitten aikanaan ihmeelliseltä seistä niillä maa-alueilla, siirtyä ajassa vuosisatoja taaksepäin ja ajatella miten he ovat eläneet ja miltä näyttäneet. Olen löytänyt uuden, rikkaan ja mielenkiintoisen maailman. Viimeisin löytöni oli huhtikuussa Oulun maakunta-arkistossa, kun löysin molempien vanhempieni esi-isien lainhuudatus ja perunkirjapapereita.. Tuntui, että olen löytänyt itseni, tiedän kuka olen ja minne kuulun.

Mielenkiintoinen sattuma sekin, kun muutama vuosi sitten tutustuin Unto Pirnekseen. Hänen sisarentytär on naimisissa mieheni pikkuserkun kanssa, joten Laitiset ja Pirnekset sekoittuvat näin keskenään. Unto on omissa selvityksissään löytänyt kaukaisen yhteyden meidän Haapaveden Pirnes/Keskitalosta lähteneiden Pirnesten ja Karjalan Pirnesten välille. Yhteiset esi-isät näyttävät olevan Haapaveden Mieluskylän Laukan talosta.

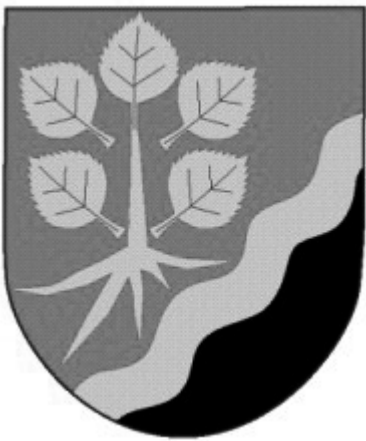
Haaste kaikille suvun jäsenille

Haluamme haastaa juuri Sinut mukaan tallentamaan omia tai läheistesi muistoja meistä Karjalan Pirneksiin kuuluvista. Kirjoita tarinasi muistiin ja lähetä se lehden toimittukseen. Näin olet mukana kartuttamassa meidän Karjalan Pirnesten yhteistä henkistä pääomaa.

Johannes Kuoppa toukotöissä

Sukuvaakunan kertomaa

Sukutunnuksellamme on ikää vasta reilu vuosi. Vaakunamme kirjattiin vaakunarekisteriin 20.5.2008 numerolla 1485. Voiko siihen liittyä mitään erityistä tarinaa?

Vaakunamme – kuten vaakunoiden yleensäkin – tarinallisuus on sen symboliikassa. Siinä, mitä vaakunan kilven kuviot ja värit kertovat.

Vaakunamme värisymboliikka on selkeä. Värit viestivät meidän olevan nimenomaan Karjalan Pirneksiä. Asui ja vaikuttihan suku kahdensadan vuoden ajan pääosin rajantakaisessa Karjalassa. Vaikka sukumme on monien muiden sukujen lailla nykyään sirottunut ympäri Suomea, on meitä Karjalassa syntyneitä vielä varsin paljon.

Vaikka juuriamme on myös Pyhäjokivarressa, näyttävät kuitenkin

syvimmät juuremme viimeisten selvitysten mukaan olevan Karjalassa. Tämä tietysti vahvistaa karjalais-ta identiteettiämme.

Virallinen vaakunaamme koskeva selitys kuulostaa hieman muodolliselta: ”Punaiseen ja mustaan alennetusti vastalohkoisella kilvellä alennettu aaltokoroinen vastajänne, yläpuolellaan koivu, molemmat hopeaa.”

Me sukumme historiaa ja vaihteita tuntevat voimme nähdä ja tulkita kuvioita maan- ja elämänläheisemmin. Voimme nähdä niissä useampiakin merkityksiä. Virtasymboliikka kuvaa osuvasti kantaisämme perheen muuttoa virran varrelta virran varrelle eli Pyhäjokivarresta Tohmajokivarteen. Vesireittejä pitkin kulki ilmeisesti aikoinaan myös kaukaisempien esi-isiemme reitti Karjalasta Pohjanmaalle. Syvätasolla virtasymboliikka kuvaa sukupolvien ja elämän virtaa aikojen saatossa. Mielenkiintoista on, että niin Pirnes- kuin Laukka-nimen kansanomaiset merkitystulkinnat näyttävät liittyvän veden virtaukseen!

Puu symbolisoi syvemmällä tasolla inhimillisiä sukuominaisuuksia: juurevuutta, vakautta, kasvua ja elinvoimaa. Sen, että kuviona on lehtipuu ja nimenomaan koivu, voi nähdä liittyvän Karjalan ja lähemmin Ruokojärven rannan tuuhettuviin koivikoihin kantaisämme saapuessa Kiteelle keuhällä 1744. Uusi kevät tiesi uuden elämän alkua. Uusi, hieman yllättäväkin merkityssisältö löytyi suvun syvempien juurien selvittämisen myötä. Sattumaa tietysti - mutta vaikuttavaa sellaista - oli kun ilmeni, että kantaisämme on syntynyt Lehtolan talossa ja äiti oli Koivun talosta!

Elinvoimaisen kotikoivumme juuret ovat vankasti suomalaisessa maaperässä. Sukupuumme monet haarat ulottuvat jo varsin laajalle. Sukutunnus yhdistää yhteisten merkitystensä kautta.

MIKÄ IHMEEN sukuyhdistys?

Karjalan Pirnekset ry kirjattiin yhdistysrekisteriin elokuussa 2007. Yhdistyksen tarkoituksena on selvittää kantaisämme Pekka Matinpoika Pirneksen suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta suvun jäsenten keskuudessa. Tarkoituksensa toteuttamiseksi sukuyhdistys järjestää sukukokouksia, retkiä ja muita niihin verrattavia tilaisuuksia, tukee sukua koskevaa tutkimustoimintaa, kerää ja arkistoi sukua koskevaa tietoutta sekä jakaa sukuun liittyvää tutkimus- ja perinnetietoa kaikille siitä kiinnostuneille.

Sukuyhdistyksen jäseneksi voidaan hyväksyä jokainen Matti Pekanpoika Pirneksestä ja hänen vaimostaan Riitta Niilontyttärestä polveutuva henkilö, joka isän tai äidin puolelta on sukuun kuuluva tai joka avio- tai avoliiton taikka adoption kautta on siihen liittynyt. Sukuyhdistyksen jäseneksi voidaan hyväksyä myös muu sellainen henkilö, joka on kiinnostunut sukuyhdistyksestä sekä haluaa osallistua sen toimintaan ja tukea sitä.

Sukuyhdistyksen jäsenet hyväksyy hallitus. Jäsenyys alkaa, kun hallitus on hyväksynyt jäsenen ja hän on maksanut liittymismaksunsa sukuyhdistykselle. Jäsenellä on oikeus erota sukuyhdistyksestä ilmoittamalla siitä kirjallisesti hallitukselle tai sen puheenjohtajalle taikka ilmoittamalla eroamisestaan sukuyhdistyksen kokouksessa. Sukuyhdistyksen jäsen katsotaan eronneeksi sukuyhdistyksestä myös jos hän on jättänyt jäsenmaksunsa maksamatta neljältä viimeksi päättyneeltä kalenterivuodelta.

Sukuyhdistyksen jäsenluetteloa ylläpitää yhdistyksen hallitus. Keväällä 2008 yhdistykseen kuului 78 jäsenmaksun maksanutta perheyhteisöä.

Kesän 2008 sukukokous vahvisti kuluvan kauden (kesäkuusta 2008 kesäkuuhun 2010) jäsenmaksuksi 15 euroa. Maksu on perhekohtainen, eli se kattaa kaikki samassa taloudessa asuvat henkilöt. Käythän päivittämässä perheesi jäsenyyden 1.9.2008 mennessä sukuseuramme tilille (Nordea 174530-33896). Muistathan samalla ilmoittaa meille jäsenmaksun piiriin kuuluvien 18 vuotta täyttäneiden henkilöiden nimet. Alle 18-vuotiaille jäsenyys on ilmainen. Uuden perheen liittymismaksu sukuseuraan on 5 euroa.

Muistoja kesän 2008 sukutapaamisesta

Lauantaina 12.7. noin kuusikymmentä suvun jäsentä – iältään 1-88 vuotta - kokoontui Jouhkolan Hoviin Tohmajärvelle sukukokoukseen. Puheenjohtajan tervehdyspuheen jälkeen kokousväki onnitteli tuoretta veteraanilentopalloilun Suomen- ja maailmanmestaria Aimo Pirnestä. Aimon lisäksi onnittelun kohteena oli iso joukko kuluvana vuonna merkkipäiviään viettäneitä suvun jäseniä. Onnittelujen jälkeen kuultiin professori Veijo Saloheimon esitys Jouhkolan hovin ja sen lähialueiden historiasta. Varsinaisen sukukokouksen puheenjohtajana toimi rehtori Pekka Jyrkinen Anttolasta.

Virallisen kokousosion jälkeen tilaisuudessa kuultiin musiikkia ja runonlausuntaa. Martta Rajala esitti kauniin runonsa: ”Elo väliaikainen”. Tämän jälkeen Kultainen harmonikka –kilpailussa menestynyt Henna Tahvanainen viihdytti kokousväkeä esityksillään. Hänen säestyksellään Karjalaisten laulu soljui kauniisti ja vuolaasti.

Ohjelman jännittävin vaihe oli tietysti arpajaiset. Suvun yrittäjien ja monien ahkerien naisjäsenten toimesta voittoja oli saatu kokoon runsaasti. Hauskat sattumat palkintojen jakautumisessa saivat ihmiset rentoutumaan ja herättivät hyväntahtoista huumoria.

Maittavan karjalaisaterian jälkeen osa kokousvieraista lähti kiertoajelulle tutustuakseen Kiteen seutuun

paremmin. Aloitimme kierroksen Kiteen kauniista kirkosta, jossa heläytimme suvivirren. Sankarihaudoilla, jossa myös yksi suvun miehistä lepää, vietimme hiljaisen hetken kunnioittaaksemme uhrinsa antaneiden muistoa. Pikkuvihan muistomerkillä muistelimme sekä Kiteen rohkeita talonpoikia että Karjalan Pirnesten kantaisää, jolla oli rohkeutta muuttaa levottoman rajan tuntumaan pian pikkuvihan jälkeen. Salmensillassa kuulumme tarinan pahasta pajarista ja hänen kohtalostaan. Lopuksi ajoimme kauniin Kiteenlahden kylämaiseman läpi Podoskavaaraan, jossa nautimme kesäteatteriesityksestä perinteikkäässä mylly-ympäristössä.

Kuvia sukukokouksesta:

Unto Pirnes ja luennoitsija Veijo Saloheimo

Sukukokousyleisöä

Martta ja Väinö Rajala

Keijo O. Pirnes

Tyttyjä Jouhkolanhovin pihalla

Arja Norris ja Henna Tahvanainen

Pekka Jyrkinen ja Henna Tahvanainen

Sunnuntaiamuna oli vuorossa kotiseuturetki nykyisen itärajan taakse. Moni matkalaisista oli syntynyt ja viettänyt lapsuutensa näissä maisemissa: Matkaselässä, Jaakkimankylässä, Kangasjärvellä tai Helylässä. Harmaantunut luonnonvaraisen kukkaniityn ympäröimä talo – viimeinen Pirnes-nimisten hallussa ollut - herätti tunteita muissakin kuin siellä lapsuuttaan eläneissä. Tutun tuvan seinät tai entisen kodin pihalla kasvavat ikääntyneet koivut muodostivat siltoja lapsuuden mielenmaisemaan.

Matkaselkään tultaessa sivuttiin entisen Pirnelän tilan maita ja pysähdyttiin kohdalla, josta esi-isimmme aikaan kulki tie Ruokojärven rantaan. Nykytietä ajo asuinpaikalle ei valitettavasti ole enää mahdollista. Sitä vastoin Ahinkoskella saimme todeta, ettei kantaisän muutto Pyhäjokivarresta Tohmajoen varteen hullumpi teko ollut. Matkalla kuultiin useita tarinoita: mm. ortodoksipappi Pekka Jyrkisen elävä kuvaus luostarilaitoksen merkityksestä ja vaikutuksesta Karjalassa sekä kirjoittajan kuvaus Helylän tehtaiden historiasta. Sukuamme on työskennellyt niin Helylän tehtailla kuin Matkaselässä mitä erilaisimmissa töissä, erityisesti rautateillä. Siksi myös käynnit Matkaselän asemalla ja marmorilouhoksella olivat kiinnostavia elämyksiä.

Kuvia kotiseutumatkalta:

Bussi

Pirneksen talo rajan takana

Kartanlukijat

Matkaselän asema

Kronid Gogolevin taidetta

Ilmoitathan omat tai lähipiiriäsi koskevat sukutiedostoon tulevat lisäykset tai muutokset.

Yhteystiedot:
Unto Pirnes
Valanjanranta 2 F
18100 HEINOLA
unto.pirnes@kolumbus.fi
p. 0400-249 827